

Na vrch Javorníčka
vychodí měsíček,
pod', synečku, domu,
volá ťa tatíček.

Nevolá tatíček,
leč volá bratříček,
na mojem tatíčku
zeleň trávniček.

Na vrch Javorníčka
vychodí hvězdička,
pod', synečku, domu,
volá ťa matička.

Nevolá matička,
to volá sestřička,
na mojí matiče
zeleň travička.

1100.

Ze Strání.

Mírně

Tmavá noc, tmavá noc, tma-vá noc, tmavá noc, keď neni

měsíčka, keď neni mě-síč-ka.

Tmavá noc, tmavá noc,
keď neni měsíčka;
smutná je to svadba,
keď neni tatíčka.

Tmavá noc, tmavá noc,
keď neni hvězdičky;
smutná je to svadba,
keď neni mamičky.

Tmavá noc, tmavá noc,
co's ně urobila,
keď's mně mú mamičku
do jamy vložila.

Černá zem, černá zem,
pusť mně mamičku ven,
nech sa já jim svoju
krivdu vyžalujem.

Keď sa já jim počnu
krivdu žalovati,
teprú ty, černá zem,
mosíš zaplakati.

Hľadká mi je, hladká
za kostel cestička,
ja keď mně tam ležá
má dobrá mamička.

Staňte, manko, hore,
budem sa vydávat
podte mi, mamičko,
víneček odebrat.

Neskoro, mamičko,
neskoro chodíte,
už mého vínečka
nikdá nevidíte:

Vystaňte, mamičko,
na Straňanskú vežu,
široko, ďaleko
můj víneček vážú.

Vážú mi ho, vážú
na štyry uzlíčky,
už ho nerozvážú
knězovy ručičky.

Vážú mi ho, vážú
na pátý veliký,
už ho nerozváže
všecek svět široký.